

Ազդարարութեան Trumpet's Sound **փող**

50-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՅՈՒԼԻԱ - ՕԳՈՍՏՈՍ 2019

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակութիւն

Ո՞վ է Աստուած 3

Հովիւ Հրաչ Գույումեան

Հիւրընկալել երկնային
այցելուներուն 5

Տոն Սրբոմբր

Մահէն վերջ 8

Քաղուած

Մովսէս (1) 10

Փոլ Ուայքինկ

Փնտռեցէ՛ք ու պիտի գտնէք 13

Ռէքս Տիրլալ

Այցելէ՛ք բազմաթիւ լաւ գրքեր 15

Վարդան Սարգիսեան

Կազմի նկարը՝ հայկական խաչաքար,
ACM 2018թ.

ԱՍՍ-ի աղօթքի նիւթեր

- Շնորհակալութիւն յայտնէք Զօրը ամէն բանի համար, քանի որ Ան գիտէ մեր բոլոր կարիքները:
- Կը խնդրենք աղօթել, մինչ երեւանի մէջ նոր գրասենեակ կը փնտռենք:
- Շնորհակալութիւն յայտնէք անոնց համար, ովքեր միացան Հայաստան մեկնած միսիոնարական խումբին Յունիս ամսին:
- Աղօթէ՛ք Կիւմրիի ծառայութեան համար անհրաժեշտ ութ նստատեղով մեքենայի համար:
- Աղօթէ՛ք Կիւմրիի «Շնորհք» եւ «Անկիւնաքար» կեդրոններու վերանորոգման անհրաժեշտ միջոցներու համար:
- Աղօթէ՛ք Տիրոջը մեր խնամակալութեան տակ գտնուող կարիքաւորներու եւ հիւանդներու պէտքերը հոգալու միջոցներու համար:
- Աղօթէ՛ք մեր ծառայակիցներու իմաստութեան եւ անվտանգութեան համար:

Ո՞վ է Աստուած

Աշխարհը մեծ ջանքեր կը գործադրէ մերժելու Աստուծոյ եւ Իր գոյութիւնը: Կառավարութիւններ, կազմակերպութիւններ եւ զանգուածային լրատուամիջոցներ ջանք չեն խնայէր «Աստուած» բառը մեր բառապաշարէն դուրս հանելու եւ հանրային դպրոցներէն ներս Աստուծոյ մասին ուսուցումը դադրեցնելու: Որոշ աստուածներ մարդու ձեռքով պատրաստուած կուռքեր կամ արձաններ են, բայց ես կը խօսիմ Աստուածաշունչի Արարիչ Աստուծոյ մասին, Ով՝ էր, եւ է, եւ պիտի գայ, այն Աստուածը, ով Ալֆան ու Օմէղան է:

Աստուած մարդուն Իր պատկերով ստեղծեց, եւ կը հաւատամ, որ այս երկրի վրայ իւրաքանչիւր մարդ՝ ըլլայ քաղաքի մէջ բնակող, թէ՛ հեռաւոր գիւղի մէջ, Աստուած գտնելու եւ զինք երկրպագելու խորունկ փափաք ու սով ունի իր մէջ: Արարիչը մարդկային սրտին մէջ զինք փընտռելու ու գտնելու փափաք դրած է:

Աստուած ի՞նչ կ'ըսէ Իր մասին. «Եւ եմ առաջինը ու Եւ եմ վերջինը, Ինձմէ՛ գատ Աստուած չկայ» (Եսայ. 44:6):

Աստուածաշունչը ի՞նչ կ'ըսէ Աստուծոյ մասին. «Աստուած Հոգի է եւ Իրեն երկրպագողներն ալ պէտք է որ հոգիով ու ճշմարտութիւնով երկրպագութիւն ընեն» (Յովհ. 4:24):

Յիսուսը ի՞նչ կ'ըսէ. «Ես եմ ճամբան ու ճշմարտութիւնը եւ կեանքը. մէկը Հօրը քով չի գար՝ եթէ ոչ Ինձմով» (Յովհ. 14:6):

Աստուած Իր անձը յայտնեց Իր Որդու՝ Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով:

Աստուածաշունչը Երրորդութեան մասին կը սորվեցնէ մեզ. «Ուրեմն զացէ՛ք բոլոր ազգերը աշակերտեցէ՛ք, մկրտեցէ՛ք զանոնք յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ» (Մատթ. 28:19):

Յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ

Աստուած, որուն կ'երկրպագենք Եռամէկ Աստուած է: Հետեւեալ ձեռով կրնամ նկարագրել այն. որպէս մարդ մենք ունինք հոգի, մարմին եւ շունչ: Մեր արարիչ Աստուածը՝ Հայր Աստուածը, Որդի Աստուածը եւ Սուրբ Հոգի Աստուածն է:

Յիսուս Քրիստոսը եկաւ մարդկութեան փրկութեան համար: Մեր փրկութիւնը մեղքէն փրկուիլն է: Մեր բոլոր մեղքերը Աստուծոյ դէմ են եւ ոչ թէ՛ իրարու: Ամբարիշտը՝ փորձելով ազատիլ յանցաւորութեան զգացումէն կը մերժէ Աստուծոյ գոյութիւնը:

Խեղճ հոգի, Աստուծոյ դատաստանէն ո՞ր պիտի փախչիս: Մենք բոլորս մեղանշեցինք եւ Աստուծոյ փառքէն պակսեցանք: Աստուածաշունչը կը խօսի դատաստանի օրուայ մասին, երբ բոլոր ծունկերը պիտի խոնարհին, եւ տղամարդիկ ու կանայք պիտի դատուին իրենց գործերուն համեմատ, թէ՛ լաւ եւ թէ՛ չար:

«Վասն զի շնորհքով փրկուած էք դուք հաւատքի միջոցով եւ այս՝ ո՛չ թէ ձեզմէ է, հապա Աստուծոյ պարգեւն է. ո՛չ թէ գործերէն, որ մէկը չպարծենայ» (Եփես. 2:8-9):

Ապաշխարեցէ՛ք եւ Յիսուսին եկէք: Փրկութեան դուռը լայն բացուած է: Տէր Յիսուսն Իր կեանքը զոհեց խաչին վրայ, որպէսզի դուն կարողանաս ապրիլ: «Վասն զի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, մինչեւ իր միածին Որդին տուաւ, որպէս զի ամէն ո՛վ որ Անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յաւիտենական կեանք ունենայ» (Յովհ. 3:16):

Սա Աստուծոյ շնորհքն է ողջ մարդկութեան համար: Այն երբեք գործերով կամ գումարով չենք կրնար ունենալ. այն ձրիապէս հասանելի է, երբ մեր մեղքերու թողութեան համար Յիսուսին կը մօտենանք:

Թերեւս հարցնէք, թէ ինչպէ՞ս կրնաք փրկուիլ: Պատասխանը սա է. «Հաւատա՛ Տէր Յիսուս Քրիստոսին ու պիտի փրկուիք դուն եւ քու տունդ» (Գործք 16:31):

Հ. Գ.

«Թերեւս մտածէք, թէ աննշան եք Աստուծոյ մեծ ծրագրին մէջ, բայց այդպէս չէ: Դուք չափազանց կարելոր էք Աստուծոյ համար, այնքան կարելոր, որ Յիսուսը մահացաւ ձեզ համար եւ Սուրբ Հոգին այժմ կ'ապրի ձեր մէջ: Դուք ձեր աչքի դիմաց թերեւս շատ փոքր թուաք, եւ սա լաւ է, քանի որ Աստուած իր պարտներուն հակառակ կը կենայ, բայց խոնարհներուն շնորհք կուտայ: Այնուամենայնիւ, թոյլ մի՛ տուէք, որ ձեր խոնարհութիւնը մեղք դառնայ՝ համոզելով ձեզ, որ Աստուծոյ համար ոչինչ չէք կրնար ընել: Աստուած կրնայ օգտագործել ձեզ՝ կատարելու Իր կամքը երկրի վրայ»:

Ուորէն Ուիրզպի

Հիւրընկալել երկնային այցելուներուն

Կարդացէ՛ք Ծննդոց 18:1-15-ը

Լաւ է այս գլուխն ամբողջութեամբ կարդալ ու ծանօթանալ անոր մէջ ծաւալուած իրադարձութիւններուն: Աբրահամը հիւրընկալեց երկնային այցելուներուն՝ առանց նախապէս գիտակցելու, թէ ովքեր են անոնք: Մենք կը դիտարկենք, թէ Աստուած ինչպէ՞ս յայտնուեցաւ տարբեր մարդկանց՝ Հին Կտակարանի ժամանակներուն մէջ, այնուհետեւ՝ Սառայի հաւատքը: Երբ կարծես բոլոր յոյսերը մարած կ'ըլլան, հնարաւոր է արդեօք մտածենք, թէ կան որոշ բաներ, որոնք Աստուծոյ համար շատ դժուար են: Վերջապէս, կը տեսնենք, որ Աբրահամը Աստուծոյ կ'աղաչէ Սողոմի մէջ հնարաւոր արդար մարդկանց կեանքի փրկութեան համար:

Երբ Եբրայեցիներուն ուղղուած նամակի գրողն իր ընթերցողներուն քաջալերեց հիւրասիրութիւն ցուցաբերել, ան յիշեցուց անոնց, որ ոմանք անտեղեակ ըլլալով հրեշտակներու հիւրասիրութիւն ըրին: Ոչ որ չի կրնար կանխատեսել, թէ ինչ օրհնութիւն կրնայ բերել անակնկալ բարութիւն ցուցաբերելը: Անսպասելիօրէն երեք մարդիկ կանգնեցին Աբրահամի առջեւ՝ իր վրանի դուռին մօտ, երբ ան օրուան տաք ատենը նստած կը հանգստանար: Կարելի է պատկերացնել, թէ Աբրահամի սիրտը ինչպիսի մեծ գոհունակութեամբ կը լեցուէր, երբ տարիներ անց կը մտածէր այդ օրուայ մասին:

Աբրահամը ցոյց տուաւ իր հիւրասէր ըլլալը առաջարկելով ջուր բերել, որպէսզի այցելուները լուանան իրենց ոտքերը: Ան նաեւ առաջարկեց պատառ մը հաց ուտել: Անոնք համաձայնեցան: Այնուամենայնիւ, ճաշը պատառ մը հացէն շատ ատելի էր: Աբրահամի առաջարկը գուցէ արտացոլէր այդ ժամանակներու սովորոյթը, որ տանտէրը չափազանց շատ կերակուր չէր առաջարկէր, քանի որ գուցէ այցելուն մերժէր այն: Այնուամենայնիւ, Աբրահամի ճոխ առատաձեռնութիւնն ակնյայտ էր: Երբ գառնուկ մը կամ ուլիկ մը մատուցելը բաւարար կը սեպուէր, ան հորթ մորթել տուաւ: Աբրահամի պատրաստած սեղանը անկասկած «պատառ մը հաց»-էն շատ ատելի ճոխ էր:

Պատմութիւնը կարդալով շուտով կը հասկնանք, որ անոնք սովորական մարդիկ չէին: Երկուքը հրեշտակներ էին, որոնք Աբրահամի հիւրընկալութիւնը վայելելէ ետք Սողոմ պէտք է երթային: Սակայն երրորդ անձը Տէրն էր: Մենք գիտենք, որ Տէր Յիսուսը Աբրահամի մասին ըսած էր, որ ան ցանկացաւ Իր օրը տեսնել, եւ տեսաւ ու ուրախացաւ: Մենք վստահ չենք գիտեր, թէ Տէրը ո՞ր դրուագը նկատի ունէր. եթէ Ան նկատի չունէր Աբրահամի՝ իր որդի Իսահակին զոհ մատուցելը, ապա Ան գուցէ այս դրուագը նկատի ունենար:

Սա միգուցէ Թէոֆանիայի (Աստուածայայտնութեան) մեր առաջին յստակ տեղեկութիւնն է: Թէոֆանիան Տէր Յիսուսի՝ Հին Կտակարանի սուրբերուն յայտնուիլն է: Ասիկա առաջին դէպքն է, երբ վստահ կըրնանք ըսել, թէ Տէրը յայտնապէս տեսնուեցաւ: Աստուած Ադամին ու Եւային հետ խօսեցաւ օրուայ զով ատենը, բայց մեզի չ'ըսուիր, թէ ինչ ձեւով յայտնուեցաւ: Ենովքը Աստուծոյ հետ քալեց, բայց դարձեալ մանրամասնութիւններ չեն տրուած, ոչ ալ գիտենք, թէ Աստուած ինչպէս Նոյին փոխանցեց Իր պատգամը, կամ Աբրահամին՝ վաղ շրջանին: Աստուած խօսեցաւ Աբրահամի հետ, երբ Ղովտը հեռացաւ իրմէ: Ան նաեւ տեսիլքով խօսեցաւ, երբ իր հետ ուխտով խոստացաւ իրեն տալ այն երկիրը, որտեղ կը բնակէր (Ծննդ. 15): Նաեւ կը կարդանք, որ Աստուած Աբրահամին յայտնուեցաւ, երբ թլփատութեան նշանը տուաւ (Ծննդ. 17), սակայն դարձեալ մանրամասնութիւններ տրուած չեն: Իսկ այստեղ, նախ կը կարդանք, որ Աբրահամն իր աչքերը վերցուց ու նայեցաւ, եւ տեսաւ երեք մարդիկ կայներ էին իր մօտ:

Մենք կրնանք զարմանալ ու հարց տալ, թէ Աբրահամն ինչպէ՞ս ճանչցաւ իր Այցելուին, եւ ե՞րբ ճանչցաւ: Ասոր մասին յուշում մը կայ 3-րդ համարին մէջ, ուր Աբրահամը եզակի թիւ կ'օգտագործէ, իսկ յետոյ՝ 4-րդ եւ 5-րդ համարներուն մէջ՝ յոգնակի թիւը: Անկասկած, երկու հրեշտակներու Սողոմ երթալէն ետք, Աբրահամը գիտակցեց, որ Տիրոջը հետ կը խօսի:

Աբրահամին այցելելու երկու պատճառ կար: Առաջինը՝ որ Սառան վստահ իմանար, թէ ինքը Աբրահամին որդի պիտի ծնանէր, իսկ երկրորդը՝ Աբրահամին տեղեկացնելու Սողոմի եւ Գոմորի դատաւճռի մասին:

Այցելուները նախ հարցուցին, թէ որտեղ էր Սառան: Այս հարցը նման է Ծննդ. 3:9-ի եւ Ծննդ. 4:9-ի հարցերուն: Աստուած գիտէր, թէ որտեղ էր Ադամը, եւ Ան գիտէր, թէ որտեղ էր Հաբէլը, բայց Ան կ'ուզէր անոնց արձագանքը տեսներ: Կը պատահին ժամանակներ, երբ Աստուած ինչ որ մէկուն կ'օգտագործէ մեզ հարց մը ուղղելու, որը մեզ համար սովորական է, բայց Ան կ'ուզէ, որ մենք դադար առնենք եւ զգուշութեամբ մտածենք, թէ ինչ ըրինք կամ ինչ կ'ընենք:

Տէրը գիտէր, թէ որտեղ էր Սառան, բայց Իր տուած հարցը գրաւեց Սառայի ուշադրութիւնը: Եթէ այցելուները գիտէին Սառայի անունը, ապա վստահաբար գիտէին նաեւ անոր ուր ըլլալը: Թէեւ Տէրը Աբրահամին հետ խօսեցաւ, սակայն այդ ուղերձը յատուկ Սառայի օգուտի համար էր: Եւ ան հաստատ կը լսէր այդ ուղերձը:

Հետաքրքրական է, թէ ինչո՞ւ Տէրը Անձամբ եկաւ Սառային՝ որդի ունենալու պատգամը փոխանցելու համար: Մեկնաբան մը կ'ըսէ, թէ միգուցէ Աբրահամը Սառային չէր տեղեկացուցած Տիրոջ կողմէն իրեն տրուած լուրը: Սա այդքան ալ հաւանական չէ, քանի որ Սառան զարմանք չյայտնեց, երբ Տէրը իր մասին խօսելու ատեն Սառա անունը գործածեց, եւ ոչ թէ իր հին անուն՝ Սարան: Արդեօք ան չէ՞ր հաւատացած Աբրահամին, որ այդ պատգամը պէտք եղաւ յատուկ կերպով իրեն ըսուիլ:

Բայց դարձեալ, մեզի համար դաս մը կայ: Արդեօք իսկապէս կը հաւատա՞նք, որ Աստուած անհնարինը կրնայ ընել: Արդեօք կը վստահի՞նք, որ Ան օրէցօր կը խնամէ մեզ: Մեր ճամփաները ամէն օր կատարեալ վստահութեամբ կը յանձնե՞նք Իրեն, գիտակցելով որ Ան կրնայ առաջնորդել ու պահպանել մեզ օրուայ ընթացքին: Կը հաւատա՞նք, որ Ան կրնայ զօրացնել մեզ, որպէսզի կարողանանք հաւատարմօրէն Իրեն ծառայել:

Այս պատմութեան մէջ մէկ այլ նրբութիւն մը կայ, որը կը շփոթեցնէ մեզ: 17-րդ գլխուն մէջ Աբրահամի երեսի վրայ իյնալու ու խնդալու մասին որեւէ մեկնութիւն չէ ըսուած, երբ իրեն ըսուեցաւ թէ Սառան որդի պիտի ունենայ: Անոր ծիծաղը անհաւատութեա՞ն նշան էր: Չենք գիտեր: Ինչո՞ւ անոր ծիծաղը չյանդիմանուեցաւ, իսկ Սառայինը՝ յանդիմանուեցաւ:

Սառան կարծես թէ կասկածի տակ առաւ Ամենակարողի զօրութիւնը: Աբրահամը հաւանաբար մտածեց, թէ իր տարիքի մարդիկ ինչպէ՞ս ծնողք կրնան դառնալ, բայց Սառայի հարցին մէջ Աստուծոյ՝ Իր տրուած խոստումը կատարելու կարողութեանը կասկած կար:

Այնուհետեւ Սառան կրկնապատկեց իր մեղքը: Անհաւատութեան մեղքին վրայ սուտը աւելցուց: Երբեմն մեր սխալները ծածկելու մեր ջանքերը աւելի կը շատցնեն մեր մեղքերը: Շատ աւելի լաւ է խոստովանել մեղքը, քան այն ուրանալը: Ի վերջոյ, եթէ նոյնիսկ թաքցնենք այն մեր ընկերներէն Ամենակարողէն ոչինչ չենք կրնար թաքցնել: Ամէն բան բաց է Իր աչքերուն առջեւ:

Ի՞նչ կը սորվինք: Աստուած ամենագօր է եւ հաւատարիմ Իր Խօսքին: Ան կը կատարէ Իր խոստացածը: Մեր բաժինը այն է, որ ամբողջութեամբ վստահինք Իրեն: Արդեօք այդպէս կը վստահի՞նք:

Տոն Սթոքմըր

Մահէն վերջ

Անգամ մը պատերազմի ատեն երիտասարդ մը զինուորագրուեցաւ եւ պատերազմի պիտի երթար: Անիկա իր վերջին հրաժեշտը տալով տունէն հեռանալու ատեն մայրը Նոր Կտակարան մը դրաւ անոր ձեռքին մէջ եւ արցունքներն ու աղօթքները իրարու խառնուած անոր ըսաւ. «Երթաս բարի»: Վշտահար մայրը կրկին պատուիրեց ու նաեւ խնդրեց որ այդ փոքր գիրքը ամէն օր կարդայ եւ անոր պատուէրներուն հնազանդի: Աւելցուց սա խօսքն ալ, թէ՛ եթէ իր տունը վերադառնայ եւ կամ պատերազմի դաշտին վրայ մեռնի ալ, ամէն բան անշուշտ լաւ պիտի ըլլայ, եթէ այդ փոքր գիրքին լոյսին հետեւի եւ պատուէրներուն հնազանդի:

Երիտասարդը տունէն հեռանալէ յետոյ շատ մը պատերազմներու մէջ մտաւ, իրարու ետեւէ, առանց օր մը իսկ կարդալու իր Նոր Կտակարանը: Օր մը բոլոր բանակը ամենէն սոսկալի յարձակման մը հա-

մար կը պատրաստուէր եւ հրամանատարը հրահանգներ տուաւ զինուորներուն ըսելով. «Հիմա գօրացէ՛ք եւ քաջասիրտ եղէք: Ձեզմէ շատերը պիտի չվերադառնան: Սակայն մինչեւ վերջը հաւատարիմ եղէք ձեր պարտականութեանը»: Այս երիտասարդին դէմքը մեռելի պէս դեղնած էր եւ անոր ընկերները կը ծաղրէին զայն վախցած երեւնալուն համար: Անոնք այսպէս կ'ըսէին իրեն. «Այս անգամ քեզ պիտի բռնեն, ով տղայ, եւ դուն մահէն կը վախնաս, այդպէս չէ՞»: Ասոր վրայ անիկա իր Նոր Կտակարանը դուրս հանելով ըսաւ. «Երբ տունէս կ'ելլի, մայրս պատուիրեց որ ասիկա կարդամ ամէն օր, ես ալ այդպէս ընել որոշեցի եւ այդպէս ընել խոստացայ: Սակայն դեռ բնաւ բացած չեմ զայն: Ան ըսաւ ինծի թէ, եթէ անոր լոյսին եւ պատուէրներուն հետեւիմ ամէն բան լաւ պիտի ըլլայ: Սակայն անոր լոյսին եւ պատուէրներուն ինչ ըլլալը չեմ գիտեր, վասն զի դեռ կարդացած չեմ զայն: Հիմա այս պատերազմին կը մտնեմ, սա սոսկալի մտածմունքով թէ կարելի է ողջ պիտի չվերադառնամ: Ո՛չ, բարեկամներ, մահէն չէ որ կը վախնամ»: Բիչ մը կեցաւ եւ խորապէս յուզուած սրտով բացագանչեց. «Ո՛վ իմ Աստուածս, մահէն վերջը ինչ պիտի ըլլամ, ես անկէ կը վախնամ, քանի որ անոր համար որեւէ պատրաստութիւն մը չունիմ»:

Ասիկա շիտակ չէ՞: Ամէն մարդ գիտէ թէ մահէն վերջը կեանք մը կայ, որ անվախճան եւ յաւիտենական է: Գերեզմանը մեր գոյութեան վախճանը չէ, հապա դուռ մըն է միայն որ մեզ անվերջ կեանքի կ'առաջնորդէ: Մահը զարհուրելի է թէւ, սակայն ոչինչ է բաղդատմամբ անոր հետ որ կ'անուանուի երկրորդ մահ:

Ընթերցո՛ղ, դուն պատրաստութիւն ունի՞ս այդ կեանքին համար: Միայն Յիսուս է դուռը, որ քեզ մահէն անդին եղած յաւիտենական ուրախութեան կը տանի: Դուն գտա՞ծ ես զԱյն: Անիկա քեզ կը կանչէ եւ քեզի կը սպասէ: Դուն բնաւ ապահով չես, ոչ ալ կրնաս ապահով ըլլալ, եթէ անմիջապէս այսօր չապաշխարես:

Քաղուած՝ «Ընտիր ժողովածու հոգեւոր
պատմութիւններու» գրքէն

Մովսէս (1)

Կարդացէ՛ք Ելից 3-րդ գլուխը

Մովսէսը մեծ անճնաւորութիւն էր: Իր մանկութեան եւ երիտասարդութեան շրջանին՝ մօտ 30 տարի, ան Եգիպտոսի իշխան էր, արտօնեալ ու կարեւոր անձ մը: Անկէ առաջ զինք սնուցած ու դաստիարակած էր իր սեփական հրեայ մայրը, ով իրեն սորվեցուցած էր իր սեփական ժողովուրդի աւանդութիւնները: Ան երբեք չմոռցաւ, որ հրեայ ըլլալ կը նշանակէ Աստուծոյ ժողովուրդի մի մասը կազմել: Մովսէսը ամբողջ կեանքին մէջ հաւատարիմ մնաց իր արմատներուն:

Եկաւ այն օրը, երբ Մովսէսը Եգիպտացիներու փոխարէն գիտակցաբար նախընտրեց իր արիւնակից ժողովուրդին (Եբր. 11:24), բայց այդ տակաւին Աստուծոյ սահմանած ժամանակը չէր, երբ Մովսէսը պէտք է դառնար Իսրայէլ ժողովուրդի առաջնորդը:

Մովսէս աստոր փոխարէն դարձաւ վտարանդի եւ փախստական: Ան ապրեց օտարներու հետ, օտար հողի մէջ՝ ոչխարներու հովուութիւն ընելով: Եգիպտացիներու համար սա ամենայ ստորացուցիչ, «սեւ» աշխատանքն էր, իսկ Մովսէսը կատարեց այդ աշխատանքը 40 տարի:

«Ելից» գրքի 3-րդ գլուխը կը սկսի, երբ Մովսէսը 80 տարեկան է: Բոլոր 40 տարիներու ընթացքին ան ունէր այն ամէնը ինչ կեանքը կրնար առաջարկել իրեն, եւ այնուամենայնիւ, յաջորդ 40 տարիներու ընթացքին ան ապրեցաւ որպէս հովիւ, դուրսը տառապեց տաք ու ցուրտ եղանակը, միայնակ՝ սարերուն ու դաշտերուն մէջ: Ի՞նչ կ'ընէր Աստուած անոր կեանքին հետ. եթէ Աստուած ծրագիր ունէր անոր կեանքին համար, ո՞րն էր այդ ամէնի իմաստը:

Մովսէսը սորվեցաւ ուժեղ ըլլալ եւ ստիպուած սորվեցաւ խոնարհ ըլլալ: Ան նաեւ սորվեցաւ դիմանալ դժուարութիւնները, առաջնորդելը, եւ հիմա եւս մէկ դաս ունէր սորվելու: Ան պէտք է ճանչնար Տիրոջը, ով իր կեանքը կ'առաջնորդէր՝ առանց վերջինիս գիտակցելուն:

Աստուծմէ կանչուած եւ առաջնորդուած

Մովսէսը հասաւ «Աստուծոյ լեռ» կոչուած վայրը ուր անճնապէս Աստուծոյ հանդիպեցաւ: Այնտեղ ան ապշահար եղաւ՝ տեսնելով թու-

փը, որը կայրուէր, բայց չէր սպառուէր: Ան գմայլած էր, բայց պատկերացում անգամ չունէր, թէ ինչ պիտի յաջորդէր այս ամէնուն՝ ինչպէս եւ մենք, երբ Աստուած կուգայ մեր կեանքին մէջ: Մեր Աստուածը նպատակներու Աստուած է: Տէրը պարզորոշ կը յայտնէ Աստուածաշունչին մէջ, որ նպատակ ունի այս աշխարհի համար: Ան նաեւ նպատակ ունի մեր կեանքերուն համար այս աշխարհին մէջ, եւ երկու ծրագիրներն ալ յաջողութեամբ կ'իրականացնէ: Մեզ համար անհրաժեշտ է միշտ «քալել» Աստուծոյ կողքին:

Այրուող թուփի մէջէն Աստուած խօսեցաւ Մովսէսի հետ: Մովսէսը պատասխանեց, միգուցէ հետաքրքրութիւնէ դրդուած, բայց Աստուած խօսեցաւ անոր հետ: Կը խորհիմ, թէ Մովսէսը 80 տարի կը հաւատար Աստուծոյ, բայց երբեք Աստուած իր հետ չէր խօսած: Աստուած խօսեցաւ, որպէսզի սորվեցնէ իրեն Իր ով եւ ինչպիսին ըլլալը:

Ի՞նչ գիտէր Մովսէսը Աստուծոյ մասին մենք չենք գիտեր: Անոր մայրը ի՞նչ սորվեցուցած էր զինք, չենք գիտեր, բայց նոյնիսկ գիտնալով Տիրոջ մասին՝ Մովսէսը զինք չէր ճանչնար: Շատ մեծ տարբերութիւն կայ: Աստուծոյ մասին գիտնալը կեանքդ չի փոխէր, իսկ զինք ճանչնալը՝ կը փոխէ:

Աստուած Մովսէսին կը յայտնէ Իր բնութիւնը

1. Աստուած սուրբ է

Առաջին հրահանգը, որ Աստուած Մովսէսին տուաւ, այն էր որ վերջինս չէր կրնար իր ուզած ձեւով Աստուծոյ մօտենալ: Տէրը պատուիրեց իրեն հանել կօշիկները: Գործողութիւնը խորհրդանշական էր, քանի որ ականյայտօրէն կօշիկները Մովսէսի ամենակեղտոտ մասերն էին այդ պահին: Աստուած նախ սուրբ է, շատ տարբեր է մեզմէ եւ ամբողջութեամբ զերծ է որեւէ տեսակի անմաքրութիւնէ: Մենք այդպէս չենք: Մենք անմաքուր ենք ֆիզիկապէս, զգացումով, մտքով եւ հոգեւորապէս: Արդեօք այս ամէնը նշանակութիւն ունի՞նք մեզ համար. ի հարկէ:

Աստուած այսօր նոյնն է, ինչ այն ժամանակ: Ան միակն է ով երբեք չի փոխուիր: Երբ կուգանք Տիրոջ առջեւ, Մովսէսի պէս պէտք է գիտակցինք, որ արժանի չենք Իրեն: Ասոր համար է, որ կը խոստովանինք մեր մեղքերը, երբ կուգանք Տիրոջ առջեւ աղօթելու կամ Անոր սուրբ Խօսքը լսելու:

Ի տարբերութիւն ճշմարիտ Աստուծոյ՝ ազգերու «աստուածները» բոլորովին սուրբ չեն, կարեւորութիւն չունին, անմաքուր են: Ամէն բանի Արարիչը յաւիտեանական եւ մշտնջենական է: Մենք պէտք է մօտենանք Իրեն մեծագոյն յարգանքով եւ երկիւղածութեամբ: Ասիկա հնացած աշխարհայեացք չէ, սա այն է ինչ Երբայեցիներու թուրքի հեղինակը կը պատուիրէ մեզ. մենք պէտք է մօտենանք Անոր ակնածանքով եւ աստուածային երկիւղածութեամբ, քանի որ «մեր Աստուածը մաշող կրակ է» (Եբր. 12:28-29):

2. Աստուած ողորմած է

Այնուհետեւ Աստուած յայտնեց Ինքն Իրեն, որպէս ողորմած Աստուած: Ան մեզմէ հեռու չէ, Ան անտարբեր չէ մեր դժուարութիւններու նրկատմամբ: Աստուած ըսաւ. «Եգիպտոսի մէջ եղող ժողովուրդիս չարչարանքը արդարեւ տեսայ, եւ գործավարներուն պատճառաւ անոնց վերցուցած աղաղակը լսեցի, վասն զի անոնց նեղութիւնները գիտեմ» (Ելից 3:7):

400 տարուայ ընթացքին Աստուծոյ ժողովուրդը ապրեցաւ, որպէս օտարական՝ օտարի հողին մէջ: Անոնք չնայած որ բազմապատկուեցան, սակայն չժառանգեցին խոստացուած երկիրը եւ ի հարկէ օրհնութիւն չեղան ամբողջ աշխարհի ազգերուն համար:

Աստուծոյ ծրագիրները յաւիտեանական են եւ նախատեսուած չեն միայն երկրային կեանքի համար: Մեր կեանքի ժամանակահատուածը աչք թարթելու չափ կարճ է Աստուծոյ մեծ յաւիտեանականութեան համեմատ, նոյնիսկ եթէ այն մեզ երկար կը թուայ: Աստուծոյ փրկութեան ծրագիրը իրականութիւն կը դառնայ, որովհետեւ Ան խոստացաւ, բայց ամէն բան կը կատարուի Իր նախատեսած ժամանակին: Սակայն Աստուծոյ ծրագրին մէջ մեր ներկայ կեանքի պահերը նոյնպէս ընդգրկուած են: Եւ այստեղ մենք կը տեսնենք, որ Աստուծոյ ծրագրի յաջորդ աստիճանը Անոր վերադարձն է, քանի որ Իր ժողովուրդը կը տառապի եւ Ան կը հոգայ անոնց համար: Այսպիսով Աստուած կը կրկնէ Իր խոստումը. «Այն երկրէն աղէկ ու լայնարձակ երկիր մը, կաթ ու մեղր բխող երկիր մը... հանելու իջայ» (Ելից 3:8): Ի՞նչ ալ որ մտածես, Աստուած անտարբեր չէ: Ան Հոգատար է:

Փոլ Ուայթինկ
(Շարունակելի)

Փնտռեցէ՛ք ու պիտի գտնէք

Մատթէոս 7:7

Աստուած կը պահէ Իր խոստումները: Երբեմն կը լսենք ինչ որ մէկը կը հարցնէ. «Իսկ ի՞նչ պիտի ըլլայ այն մարդկանց վիճակը, ովքեր Քրիստոսի մասին երբեք չեն լսած: Անոնք Երկինք պիտի երթա՞ն, թէ՞ դժոխք պիտի երթան, առանց առիթ ունենալու»: Քրիստոսն Անձամբ կը պատասխանէ ըսելով. «Փնտռեցէ՛ք ու պիտի գտնէք» (Մատթ. 7:7): Ասիկա անպայմանական խոստում է, որը կը վերաբերի նոյնիսկ այն մարդկանց, ովքեր կ'ապրին այնպիսի վայրերու մէջ, որտեղ Աւետարանը լսելու հնարաւորութիւն չեն ունեցած: Աստուած կ'ըսէ, եթէ անոնք փնտռեն, ապա կը գտնեն: Կապ չունի Չինաստանի կեդրոնին մէջ կ'ապրին, թէ հեռաւոր ու խուլ կղզիի մը մէջ:

Մի քանի տարի առաջ, խումբ մը քրիստոնեաներու հետ Նոր Զեւլանտայի փոքրիկ քաղաքի մը բնակիչներուն տուները դռնէ դուռ այցելեցինք: Բացատրեցինք, որ քրիստոնեաներ ենք և եկած ենք մարդկանց Յիսուս Քրիստոսի մասին պատմելու համար: Տիկին մը մեզ իր տունը հրաւիրելով ըսաւ. «Երեւի Աստուած ձեզ ուղարկեց ինծի օգնելու»: Սա անսովոր արձագանք էր մեզի համար: Մենք ներս մտանք եւ տիկինը պատմեց իր պատմութիւնը: Ան հետաքրքիր, լիարժէք եւ յաջողակ կեանք մը ապրած էր, եւ Աստուծոյ կարիքը երբեք չէր ունեցած: Իրականութեան մէջ ան աթեիստ էր: Սակայն օր մը իր 7-ամեայ որդին իր աչքերու առջեւ ճանապարհի պատահարով մը մահացաւ: Յաջորդ ամիսներու ընթացքին իր վշտէն մեծապէս տառապելով օր մը խոհանոցին մէջ յուսահատութեամբ աղաղակեց ըսելով. «Ո՛վ Աստուած, ես երբեք Զեզ չեմ հաւատացած, որ գոյութիւն ունիս, բայց եթէ կաս, Քու Անձդ ինծի ցոյց տուր»: Ընդամենը մի քանի շաբաթէն մենք յայտնուեցինք անոր դռան առջեւ: Ան մեր այցելութիւնը կը տեսներ, որպէս այդ տարօրինակ աղօթքի պատասխան: Կարճ ժամանակ անց, ան եւ իր ամուսինը Տէր Յիսուսին յանձնեցին իրենց սիրտը: Աստուած կրկին պահեց այդ խոստումը: Այս տիկինը անկեղծօրէն փնտռեց Աստուծոյ եւ Աստուած ամէն բան կազմակերպեց, որ ան գտնէ զինք: Նման պատմութիւններ կրնաք լսել ամբողջ աշխարհէն:

Չինացի փոքրիկ տղայ մը կ'ապրէր հիւսիսային Չինաստանի գիւղերէն մէկուն մէջ, որտեղ ոչ ոք երբեւէ Աւետարանը հասցուցած չէր: Գիշերը իր մեծ մայրիկը զինք իր հետ կը տանէր մօտակայ սրբավայրը՝ կոռքին պաշտամունք մատուցանելու համար: Ան դուրսը կը կանգնէր եւ կը նայէր տգեղ ու կեղտոտ կոռքին, որուն առջեւ իր մեծ մայրիկը ծունկի կուգար: Այնուհետեւ ան կը նայէր գիշերային երկինքի փայլուն աստղերուն: Ան կը զարմանար ու կը մտածէր, թէ ինչ կապ կայ այդ կոռքի եւ աստղերու միջեւ: Ան ինքնիրեն կը մտածէր ու կ'ըսէր, «Ես կ'ուզեմ ճանչնալ այն Աստուծոյ, ով ստեղծեց այս աստղերը»: Որոշ ժամանակ անց, չինացի քրիստոնեայ մը Աւետարանը բերաւ այդ գիւղ, եւ այդ տղան առաջիններէն մէկն էր ով ընդունեց Քրիստոսին, որպէս Փրկիչ: Յետոյ ան դարձաւ Չինաստանի հզօր աւետարանիչներէն մէկը: Աստուած կը պահէ Իր խոստումը. «Փնտռեցէ՛ք ու պիտի գտնէք»:

Եթէ արդեն կը ճանչնաք Աստուծոյ, բայց կը զգաք, որ ձեր հոգեւոր կեանքին մէջ յառաջխաղացում չկայ, ուրեմն պէտք է Աստուծոյ աւելի բուռն փնտռէք: Խորհրդածէ՛ք այս հարցի շուրջ. «Ի՞նչ կ'ընեմ այն լոյսի (գիտութեան) հետ, որն արդեն ունիմ»: Մինչ կը կարդաք Աստուածաշունչը եւ կը տեսնէք, թէ Աստուած ինչպէս կ'աշխատի տղամարդկանց եւ կանանց կեանքին մէջ, կը սկսիք հասկնալ սուրբգրային հետեւեալ հիմնարար սկզբունքը. նախքան Աստուած ձեզ աւելի շատ լոյս տալը, Ան ձեզի հարց կուտայ. «Ի՞նչ կ'ընէք այն լոյսի հետ, որն արդեն ունիք»:

Երբեւէ կերակրա՞ծ էք բարձր աթոռակի վրայ նստած փոքրիկ երեխայի: Երբ դգալով լեցուն կերակուրը կ'ուզէք դնել երեխայի բերանը, կարեւոր բան մը կայ որ պէտք է հիշէք: Սպասէ՛ք երեխան կլլէ բերանին մէջ եղածը, նախքան յաջորդ դգալը դնելը: Եթէ երկրորդ եւ երրորդ դգալը դնէք, դուք իսկապէս բաւականին խառնաշփոթութիւն ստեղծած կ'ըլլաք: Աստուած մեզ կը կերակրէ դգալ առ դգալ: Բայց կարեւորն այն է, որ դուք հասկնաք, թէ Աստուած երկրորդ դգալը չի տար, մինչեւ դուք առաջին դգալի պարունակութիւնը կերած չ'ըլլաք:

Ընդունումը լոյսը աւելի շատ լոյս կը բերէ: Մերժումը լոյսը աւելի խաւար կը բերէ: **Աստուած կը պահէ Իր խոստումը, եթէ Իրեն փնտռէք:**

Ռէքս Տիրլալ

«Այցելէ՛ք բազմաթիւ լաւ գրքեր, բայց ապրէ՛ք Աստուածաշունչին մէջ»

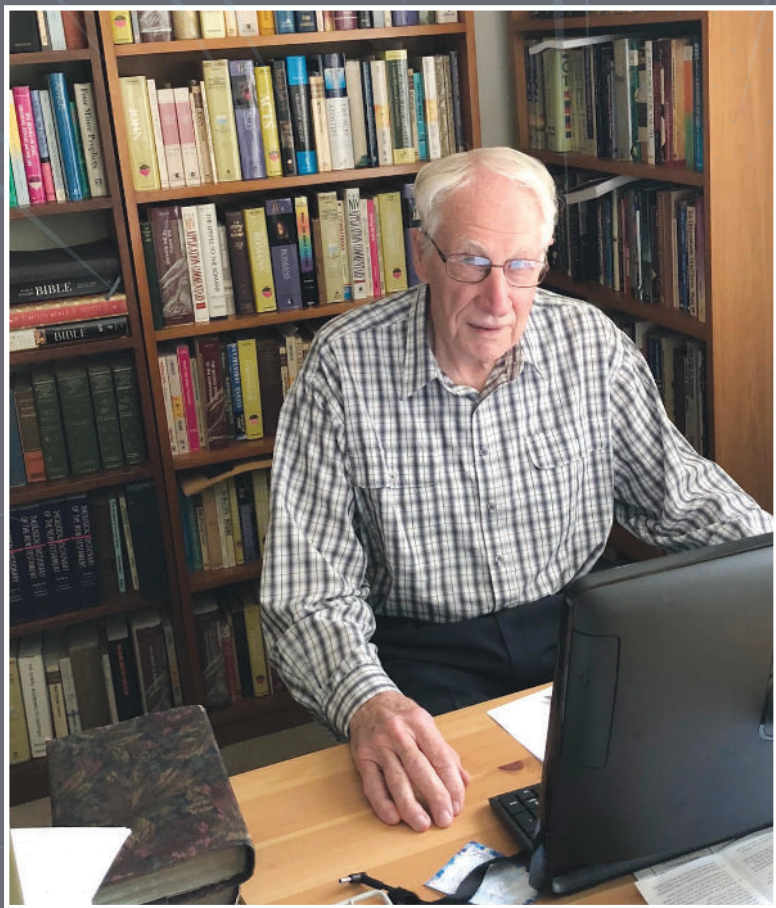
«Ան, ով երբեք չի կարդար, երբեք պիտի չկարդացուի. ան, ով երբեք չի մէջբերէր, երբեք պիտի չմէջբերուի»: Սա, ինչպէս նաեւ այս յօդուածի վերնագիրը մէջբերուած են անձի մը գրուածքներէն, ով կոչուած է «քարոզիչներու իշխան»։ Խօսքը Չարլզ Հատոն Սփրրօրնի մասին է։ Ան կը սիրէր գրքեր կարդալ։ Իր անձնական գրադարանը 12,000 գիրք կը կազմէր։ Այն փաստը, որ մէջբերեցի անոր խօսքերէն, իր յայտարարութեան ճշմարտացիութեան վառ ապացոյցն է։

Կ'ըսուի թէ կին մը դարձի եկած էր, երբ կարդացած էր Սփրրօրնի քարոզներէն թերթ մը, որով փաթաթուած էր նպարավաճառէն առած կարագը։

Չնայած գրեթէ ամէն ինչ թուայնացուած է, եւ բջջային հեռախօսներն ու համակարգիչները փոխարինած են մարդկային հաղորդակցութեանը, եւ մարդիկ կը նախընտրեն իրենց ժամանցը անցնել ամէն բանի վրայ, բացի ընթերցանութեան, հարց կ'առաջանայ մտքիս մէջ, թէ արդեօք կարժե՞ գրականութիւն հրատարակելը, յատկապէս քրիստոնէական գրականութիւնը։

Պատասխանը ԱՅՈ է։ Եւ որքա՛ն շնորհակալ ենք Աստուծոյ, որ Իր նախախնամութեամբ հոգեւոր սովի 70 տարիներէ ետք Հայաստան քրիստոնէական գրականութիւն կը մտնէ։ ԱՍՄ-ն նոյնպէս իր համեստ լուծայով կը մասնակցի Հայաստանի ժողովուրդին հոգեւոր առողջ գրականութեամբ ապահովելը։ Իրականութեան մէջ այս երկամսեայ թերթը, որ կը կարդաք այն թանկարժէք սերմերէն մէկն է, որ իր մուտքն ունեցաւ Հայաստան 1995 թուականէն սկսեալ։

Բայց ես կ'ուզեմ յատուկ առանձնացնել Նոր Կտակարանի մեկնողական գրականութիւնը, որ Տոն Սթորմըր եղբայրը գրեթէ 7 տարի կը գրէ ու կը հրատարակէ Հայաստանի համար։ Ան արդեն 8 գրքերով հրատարակած է Նոր Կտակարանի 13 նամակ։ Տիրոջ օգնութեամբ այս տարուայ առաջին կիսամեակին տպագրեցինք Կորնթացիներուն ուղղուած 1-ին եւ 2-րդ նամակներու մեկնութիւնը։ Հռովմայեցիս եւ Գա-

ղատացիս նամակներու մեկնութիւնը Տիրոջ շնորհքով մինչեւ տարեվերջ պատրաստ կ'ըլլան մեր ընթերցողներուն համար:

Տոն եղբայրը ոչ միայն գրքեր կը գրէ, այլեւ գրեթէ ամէն տարի Հայաստան կ'այցելէ եւ Աւետարանը կը քարոզէ: Հովիւներ, ծառայողներ եւ շարքային քրիստոնեաներ շատ կը քաջալերուին այս պատգամներով եւ Աստուծոյ Խօսքը անձամբ ուսումնասիրելու փափաքով կը վերադառնան իրենց տուները:

Մեկնողական գրականութիւնը այն գործիքներէն մէկն է, որոնք քրիստոնեաներուն կը զինէ ապրելու իրենց քրիստոնէական կեանքը եւ ճշմարտութեան Խօսքը ճիշտ բացատրելու (Բ Տիմ. 2:15):